

doek heen en weer sprongen en kropen, zoodat met verrassende waarheid werd vertoond, hoe het fregat de Ontbinding over de linie — een smalle, witte lat — passeerde. Op het fregat zelf werd men de bemanning gewaar, die met het reven der zeilen voor den opstekenden storm bezig was. Ook Alexander Selkirk was aan dien arbeid, maar in diep gemijmer over de schoonheid van Klaasje Zevenster liet hij de ra los, en stortte hij in de kokende zee.

In het vierde bedrijf zag men het eiland van Robinson Crusoë met palm-boomen, apen en papegaaien. Alexander Selkirk, door de golven op het strand geworpen, heeft zich ontwikkeld tot Robinson Crusoë met schapenvellen, hooge muts en zonnescerm. Zeer spoedig heeft hij eene ontmoeting met Vrijdag, fraai uitgedost met kort buis en zwembroek. Vrijdag is geen anthropophaag — integendeel, missionarissen hebben hem tot een geloovig man gemaakt. Hij leest Robinson voor uit een bundel met tractaatjes, dien hij nooit uit de hand legt. Intusschen heeft Robinson Crusoë met zijn geoefend oog een schip aan den horizon ontdekt. Dit schip komt op het eiland af, en zet eene boot uit. De lang vermiste kapitein Franklin noodigt Robinson en Vrijdag uit het eiland te verlaten, ten einde de reis te vervolgen naar Rotterdam.

Aan de Boompjes laat kapitein Franklin in het vijfde bedrijf het anker vallen. De Boompjes waren schilderachtig voorgesteld door die welbekende Neurenberger boompjes uit kinder-speelgoeddozen op ronde houten voetjes, ditmaal zeer hoog opgeschoten. Achter de schaduw van dit groen verbergt zich een voornaam Rotterdamsch hotel, waarvan na zeer veel lotwisseling Klaasje Zevenster eigenares is geworden. Robinson met zonnescerm en papegaai, gevolgd door Vrijdag, met bijbels en tractaatjes bevracht, treden aan wal. Nog nauwelijks op Rotterdamschen bodem aangekomen, worden zij aangesproken door een medewerker aan de *Nieuwe-Rotterdammer-Courant*, die Robinson verlangt te interviewen over het jongste nieuws uit *l'extrême Orient*. Daarna verschijnt een ambulans photograaf, met verzoek om het portret van Robinson, Vrijdag en den papegaai te mogen opnemen. Aangenaam wordt nu de vermaarde reiziger verrast door eene gewenschte ontmoeting met Klaasje Zevenster, die op de eer zijner tegenwoordigheid rekt in haar vermaard hotel. Ten slotte verscheen een rijzig, mager man met scherpe trekken, in wien men terstond den minister Thorbecke herkende. Deze verlangt eene zoo merkwaardige Oost-Indische specialiteit als Robinson Crusoë voor zijn weldra te formeeren kabinet aan te werven.

Het is niet mogelijk in deze kleurlooze schets aan te geven met welk een komischen ernst door al de acteurs in dit drama werd gespeeld. Evenmin is het doenlijk de belangstelling en de altijd stijgende hilariteit van het publiek naar waarde te beschrijven. In onzen Hofjes-schouwburg greep de vertooning meestal als pantomime plaats, terwijl een uitlegger ter zijde van het tooneel met luide stem verkondigde, wat op het tooneel voorviel.

Jaar aan jaar werd een nieuw drama vertoond, meestal ontleend uit een oud bekend sprookje, of eene beroemde novelle. Zoo zagen we *Roodkapje*, *Don Quichot*, *De Schoone Slaapster*, *Blauwbaard*. In dit laatste stuk maakte vooral